

малко дѣте, то ся смѣе, то вали, то сѣнце грѣе. *ib.* 183. Нени ми, нени, мажко дѣтенце! Вѣйна-ще вѣтрець,—полюля-ще тж, Вальна-ще дѣждець—окапа-ще тж, До-ще кошутка—подуи-ще тж. *ib.* 294. Свивай байракъ, джждъ да го не вали.—Не го вали, не го огнь гори. *Л. Д.* 1876 *p.* 154. Презъ оние лѣта е вальло пакъ много градъ. *З.* 208. Небето било ясно, дждове не вальле цѣли двѣ недѣли, слнцето пекло. *ib.* 363. Като дждъ не валило отколѣ, трѣвата бѣше упалена отъ тешкото сѣнце. *З.* 129. Ако има нощъ бури и вѣлицы, ще бжде плодна година-та; смщо така и ако при изгрѣваніе на слнце-то и мѣсяца вали силенъ дждъ. *Л. Д.* 1869 *p.* 38. Кога вали дждъ, въ поле-то бѣва по-ядъръ а по планины-ты по-силенъ. Оттука ся разбира, че на по-высоки-ты мѣста пада по-малко количество дждъ кога вали. *Л. Д.* 1870 *p.* 80. Въ топлы-ты страны всякога трѣбува да вали. *ib.* По наши-ты страны вали повече заранъ и вечеръ а по-малко прѣзъ деня. *ib.* Врѣмя-то е тихо и вали рѣдкъ снѣгъ. *ib.* *p.* 82. Градъ-тъ вали само лѣтъ. *ib.* *p.* 83. Кога (лава-та) пада на земж-тж, види ся нощъ, като да вали огнь отъ небе-то. *ib.* 1873 *p.* 68. Въ враницж-тж валило все погжстъ и погорящъ пепель. *ib.* 1874 *p.* 116. Особенно на вѣстникари-тѣ въ стан-тѣ ще валитъ като градъ отъ врѣдъ телеграфн. *ib.* 1876 *p.* 96. 2) развожу (огонь): Вошка оганъ вальше, Бофче-то го гаснеше. *М.* 25. Земи си, синче, остро секирче Ои ми, сину, въ ограда зелена, Джрва да беришъ, огонь да валишъ. *М.* 29.

Вампиръ *с. м.* упырь, привидѣніе. **Вампирясамъ** *м. д.* являюсъ привидѣніемъ: Што е това што ми ходи низъ селото, Та го лаатъ селски псета, Или вампиръ, или е лядо? *П.* 197. Доклѣ лежи тѣло-то на умрѣлый-тъ вардять го да го не прескогне, или човѣкъ, или котка, или куче, да ся не вампираса. Ако ли ся случи мрътвий-тъ, да ся усмихне, или мрѣдне, или ся исчерви образъ-тъ му, опасать го съсъ кшпинж, или го горжтъ съсъ нажежено желѣзо, или като го положить въ гробъ-тъ, забивать прѣзъ палѣкъ-тъ му единъ дѣлъгъ пиронъ,—да ся не вампираса. Въ много мѣста по села-та вѣрвать, че кога-то нѣкой умрѣ отъ язвж (ранж), или прѣстарѣла баба, че ся вампирясвали, и ходили по кшця-та та правили злины, за това ги ископавать та ги горжтъ. *Ч.* 42. *Ср. с.а.* урама. *Л. Д.* 1860 *p.* 101. и вапиръ.

Вангеліе *с. с.* евангеліе: Първо добро чесно вангеліе. *М.* 48. По нимвъ 'си-те роднини целувасть вангеліе-то, после венци-те отъ младенци-те, и сѣ напивясть отъ исто-то вино. *М.* *p.* 516. Пытае